

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obo/24/2017
Identifikačné číslo spisu: 1003898528
Dátum vydania rozhodnutia: 06.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1003898528.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a Mgr. Ľubomíry Kúdelovej v právnej veci žalobcu: Ing. M.P., nar. XX. O. XXXX, bytom N., zastúpeného advokátskou kanceláriou BAJO LEGAL, s.r.o., so sídlom Landererova 8, 811 09 Bratislava, IČO: 36 860 581, proti žalovaným: 1/ SIBA s.r.o., v likvidácii, so sídlom Ružinovská 4812/14, 821 01 Bratislava, IČO: 31 365 833, 2/ Ing. W. N., nar. XX. Q. XXXX, bytom I., zastúpeného Advokátska kancelária Mikáči s.r.o., so sídlom Prievozská 4, 821 09 Bratislava, IČO: 47 252 871, 3/ JUDr. M. M., nar. X. O. XXXX, t. č. D., o zaplatenie 6 771 559,45 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. septembra 2017, č. k. 8Cb/2/2003-631, takto

rozhodol:

O d v o l a n i e .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len súd prvej inštancie) uznesením zo dňa 29. septembra 2017, č. k. 8Cb/2/2003-631 zamietol návrh žalobcu o vydanie osvedčenia rozhodnutia ako európskeho exekučného titulu. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vo veci nie sú splnené podmienky pre osvedčenie predmetného rozhodnutia ako európskeho exekučného titulu podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) z 21. apríla 2004, č. 805/2004, ktorým sa vytvára európsky exekučný titul pre nesporné nároky. Vychádzajúc z čl. 3 Nariadenia a jeho preambuly dospel súd prvej inštancie k záveru, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 13. apríla 2011, č. k. 8Cb/2/2003-372 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. apríla 2013, s. zn. 3Obo/57/2011 nemožno považovať za rozhodnutie o nesporných nárokoch. V rozhodovanej veci bol vydaný zmenkový platobný rozkaz, proti ktorému žalovaní podali námietky a ich prípadnú následnú nečinnosť v konaní nemožno považovať podľa Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase konania vo veci samej za uznesenie, prípadne tichý súhlas s návrhom a žalobcom tvrdenými skutočnosťami. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie návrhu žalobcu nevyhovel.

2. Proti uvedenému uzneseniu súdu prvej inštancie podal dňa 19. októbra 2017 odvolanie žalobca. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie

vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C. s. p.), že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p.) a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.). Žalobca navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Odvolateľ uviedol, že nárok, ktorý mu bol rozhodnutiami súdov v rozsahu zmenkovej sumy 99 581,76 eur s úrokom 6 % od 27. februára 1999 do zaplatenia priznaný, je nesporný, keďže proti rozsudku súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcej časti nepodali žalovaní odvolanie. Samotní žalovaní v priebehu konania uviedli, že kauzou zmenky je zmluva o pôžičke uzavretá medzi manželkou žalobcu a žalovaným 1/ na sumu 3 000 000,- Sk, pričom zvyšok zmenkovej sumy považovali za kauzou nekrytý. Žalovaní uvedený nárok žalobcu nespochybňovali a považovali ho za oprávnený. Priznaný nárok žalobcu tak spadá pod definíciu nesporného nároku podľa čl. 3 Nariadenia.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu podľa ustanovenia § 379 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“) a § 380 ods. 1 C. s. p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.) a dospel k záveru, že podané odvolanie treba odmietnuť.

5. S účinnosťou od 1. júla 2016 bola zákonom zúžená možnosť podať odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie, keďže v súlade s ustanovením § 355 ods. 2 C. s. p. je odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie prípustné iba, ak to zákon pripúšťa.

6. Podľa § 357 C. s. p. je odvolanie prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o: a) zastavení konania, b) odmietnutí podania vo veci samej, c) odmietnutí žaloby na obnovu konania, d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a § 335 ods. 1, f) návrhu na opravu chýb v písaní počítaní a iných zrejmych nesprávností okrem odôvodnenia, g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, l) zabezpečení dôkazného prostriedku, m) nároku na náhradu trov konania, n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ a § 164 a o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

7. Odvolaním napadnuté uznesenie nepredstavuje žiadne z rozhodnutí taxatívne vymenovaných v ustanovení § 357 C. s. p. Prípustnosť odvolania proti uzneseniu, ktorým bol zamietnutý návrh o vydanie osvedčenia rozhodnutia ako európskeho exekučného titulu nevyplýva ani z Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) z 21. apríla 2004, č. 805/2004, ktorým sa vytvára európsky exekučný titul pre nesporné nároky. Z Nariadenia síce priamo vyplýva nemožnosť podať odvolanie proti vydaniu osvedčenia o európskom exekučnom titule (čl. 10 ods. 4), avšak z jednotlivých ustanovení Nariadenia nevyplýva možnosť podať odvolanie proti ostatným rozhodnutiam vydaným v konaní o vydanie osvedčenia rozhodnutia ako európskeho exekučného titulu.

8. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že odvolanie žalobcu smeruje proti uzneseniu súdu prvej inštancie, proti ktorému odvolanie nie je prípustné. Preto najvyšší súd odvolanie žalobcu odmietol podľa ustanovenia § 386 písm. c/ C. s. p. ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. Vzhľadom na odmietnutie odvolania sa odvolací súd nezaoberal vecnou správnosťou odvolaním napadnutého uznesenia.

9. Na vyššie uvedený záver nemá žiadny vplyv okolnosť nesprávneho procesného poučenia uvedeného v napadnutom uznesení súdu prvej inštancie o možnosti podať odvolanie. Samotné nesprávne poučenie strany sporu súdom o možnosti podať opravný prostriedok jeho prípustnosť nezakladá (rovnako aj uznesenie najvyššieho súdu z 18. októbra 2017, sp. zn. 1Obo/18/2017).

10. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie nie je prípustné (§ 419 a nasl. C. s. p.).